

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی
تهران

بررسی ارتباط بین میزان و علل
ترس و اضطراب دندانپزشکی در
بالغین با عواقب بالینی پوسیدگی
های درمان نشده، در مراجعه
کنندگان به دانشکده دندانپزشکی یزد

مجری طرح:
دکتر فاطمه فلاح

گروه هدف:
متخصصان و پژوهشگران

کد طرح:
18151

پاییز 1403

ترس و اضطراب دندانپزشکی به عنوان یک
پدیده گسترده در جمعیت بالغین شناخته
می شود که نه تنها باعث کاهش مراجعه
منظم به دندانپزشکی میشود، بلکه میتواند
به طور مستقیم با عواقب بالینی پوسیدگی
های درمان نشده مرتبط باشد.

عواملی مانند سن، سطح تحصیلات،
طول مدت عمل دندانپزشکی، و ویژگی
های شخصیتی بر اضطراب دندانپزشکی
تأثیر می گذارند

ترس و اضطراب نقش مهمی در
ایجاد پوسیدگی دندان در بزرگسالان
ایفا می کند.

مطالعات نشان داده اند که ارتباط مثبت
قوی بین سطح کورتیزول بزاقی (نشانه
استرس) و وضعیت پوسیدگی دندان در
افراد است، و نشان می دهد که سطح بالاتر
کورتیزول با پوسیدگی فعال مرتبط است

شاخص PUFA ابزاری است که برای ارزیابی پیامدهای بالینی پوسیدگی دندان درمان نشده با تمرکز بر شدت بیماری با ارزیابی درگیری پالپ (P)، زخم ناشی از قطعات شکسته شده دندان (U)، فیستول (F) و آبسه (A) امتیازات بالاتر نشان دهنده موارد شدیدتر پوسیدگی درمان نشده است

مدیریت موثر اضطراب دندانپزشکی برای جلوگیری از اجتناب از درمان دندانپزشکی و اثرات منفی آن بر سلامت دهان و عمومی بسیار مهم است،

ترکیبی از رویکردهای روان درمانی و دارویی متناسب با نیازهای بیمار و وضعیت بالینی برای مدیریت موفقیت آمیز اضطراب در محیط های دندانپزشکی ضروری است

در مطالعه حال حاضر میانگین نمره اضطراب دندانپزشکی در حد متوسط و میانگین نمره ترس از دندانپزشکی پایین بود.

زنان سطح ترس و اضطراب بالاتری نسبت به مردان داشتند. همچنین افرادی که 6 ماه یکبار به دندانپزشکی مراجعه میکردند میزان اضطراب کمتری نسبت به بقیه افراد داشتند.

با افزایش PUFA، اضطراب و ترس از دندانپزشکی به طور متوسط بیشتر می شد.

این متن برگرفته از طرح تحقیقاتی ثبت شده با کد 18151 در سال 1403 در دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد می باشد

تایید شده توسط:

معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی یزد

ارتباط:

dr.fatemeallah78@gmail.com